

tilstand, at de med Udsigt til Held i længere Tid kunne optage Kampen mod en Fjende af den Styrke og den Bevæbning, som der er Sandsynlighed for vil angribe Kjøbenhavn fra Sø siden. Det gjælder paa dette Omraade, hvad der gjælder paa andre, at det er umuligt for et lille Land som Danmark at udvikle en saadan Modstands-kraft, at træffe saadanne Forsvarsforanstaltninger, at det i længere Tid vil være i Stand til at udholde Kampen mod en Stormagt eller en i høi Grad overlegen Fjende. Jeg tror, at det er et Maal, vi slet ikke skulle stille os, thi dersom man stiller sig dette Maal, kommer man ind paa en farlig Vej. Man kommer til at optable faste Værker, det ene større og stærkere end det andet, som man mangler Gøne til at betale, og som man mangler Gøne til at forsvare. Man skaber en Rustning, der bliver saa tung, at den, naar vi ville iføre os den, tynger os til Jorden og hindrer os i at forsvare os i Stedet for at hjælpe os. Dette Maal skulde vi altsaa ikke stræbe efter, men vi skulle stræbe efter i kortere Tid at kunne udvikle en kraftig Modstand imod Angreb af en saadan Art, hvorved Fjenden paa en let og for ham lidet opoffrende Maade søger at tvinge os til at rette os efter hans Villie og Ønsker. Til en saadan Kamp ere efter min Mening de nuværende Spørførere, naar de blive forstærkede, fuldkomment tjenlige. De ere blevne bestrykkede med det Skyts, som Rigsdagen med stor Beredvillighed hidtil har bevilget, og dersom man yderligere vil forsyne dem med det Skyts, som i Ar er forlangt paa Finantsloven, ville vi kunne holde en saadan Flaadefdeling, som der er Sandsynlighed for vil blive benyttet til et Angreb mod os, i en respektabel Afstand. Man vil vel vogte sig for at gaa ind paa et saa nært Hold, at man skulde kunne ødelægge Torterne, og jeg har i det Hele ikke nogen stor Tro til, at Pantfestilbe med stor Driftighed ville gaa ind under Landbefæstninger, der ere forsynede med godt Artilleri. Holde Skibene sig imidlertid i en stor Afstand, fjernes ogsaa Faren for en virksom Beskydning af Kjøbenhavn, og altsaa er Formaalet naaet. Det er disse Betragtninger, som have ledet mig og mine Kolleger til at foreslaa Rigsdagen at give de fornødne Bevillinger, for at man kunde stride til disse Foranstaltninger, og det er derfor, jeg, uden videre at gaa i Detail med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag, tillader mig at anbefale dem til Thingets Vedtagelse.

Conseilspræsidenten (Estrup): Det ærede Mindretal har i Betænkningen udtalt, at Regjeringen er uberettiget til at lade Forsvarsagen falde, og det ærede Mindretal har endvidere udtalt, at Regjeringen efter dets Mening nu ikke havde nogen bedre Vej at fremme Forsvarsagen paa, end ved paa Finantsloven at forlange bevilget, hvad Regjeringen maatte anse for et være det Nødvendige og Opnaaelige. Jeg godkjenner fuldstændig den første af det ærede Mindretals Udtalelser, og jeg kan ikke Andet end paaføje dets anden Udtalelse. Det ærede Flertal har anvendt et Par Sider i Betænkningen paa at motivere sit Forslag om at forkaste de væsentligste af de paa § 26 forlangte Bevillinger til Paabegyndelse af overordentlige Forsvarsforanstaltninger. Jeg ser ikke rettere, end at det ærede Flertal vilde have kunnet spare sig den største Del af sin Umage, thi det Hele kunde i Virkeligheden have været sagt i en eneste Linie. Det havde jo været tilstrækkeligt, naar det ærede Flertal havde udtalt: Vi kunne ikke foreslaa at gaa ind paa, at saadanne Bevillinger gives den nuværende Regjering; det er jo dog i Virkeligheden det Æneste, der staar paa dette Par Sider. Naar der for Rigsdagen foreslægges Forslag til saa betydelige Bevillinger som dem, her er Tale om, og som angaa Foranstaltninger af den største Vigtighed for Landet, synes det mig kun at være en billig Forventning, at det Udvalg, som det overdrages særlig at undersøge disse Bevillingers Nødvendighed, ogsaa undersøger hver enkelt Bevilling for sig og udtaler sig om dens Nødvendighed. Det har det ærede Flertal imidlertid anset for at være unødvendigt; det har ment, at det var tilstrækkeligt at udtale som Hovedsum, at man ikke kan give saadanne Bevillinger til den nuværende Regjering. Jeg forstaar i det Mindste ikke Udtalelserne fra det ærede Udvalgs Flertal i Betænkningen og heller ikke det, der fremkom fra dets ærede Ødsfører, paa anden Maade; thi Betragtningen er jo, som den ærede Ødsfører for Mindretallet allerede har gjort opmærksom paa, i Virkeligheden den: enten ere disse 2 Millioner kun forlangte til Paabegyndelse af de samme Forsvarsforanstaltninger, som Regjeringen tidligere har foreslaaet i et særligt Lovforslag, og i saa Tilfælde ville vi naturligvis ikke nu bevilge en Paabegyndelse af det, vi ikke have villet gaa ind paa i sin Helhed, eller ogsaa er en Bevilling som disse 2 Millioner; sammenholdt med de store samlede Beløb, der efter